

**პალეობისა და
უგულაბალურობისგან
ბევზის ღაცვის
სოციალური მართვისა
ვრცელების**
(სოცი)

მოკლე სახელმძღვანელო
ექიმების და სამედიცინო სერვისის მიმწოდებლებისთვის

2020

საქართველოს
სამედიცინო
სერვისი
მიმწოდებლებისთვის

ქალადობისა და უგულებელყოფისგან პავშვის დაცვის სტანდარტული ოპერაციული პროცედურები (სრუ)

მოკლე სახელმძღვანელო
ექიმების და სამედიცინო სერვისის მიმწოდებლებისთვის

მომზადებულია საქართველოს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ფონდის მიერ ფონდი ოუკის (Oak Foundation) მიერ დაფინანსებული პროექტის „შევაჩეროთ ბავშვზე ძალადობა - ჯანდაცვის სექტორის როლის გაძლიერება ბავშვზე ძალადობის პრევენციის და შემთხვევებზე რეაგირების საკითხებში“ - ფარგლებში.

წინამდებარე სახელმძღვანელო შექმნილია საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 01-208/ო ბრძანებით დამტკიცებული ძალადობისა და უგულებელყოფისგან ბავშვის დაცვის სტანდარტული ოპერაციული პროცედურების (სოპი) მიხედვით.

©2020, საქართველოს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ფონდი

**ქალადობისა და უგულებელყოფისგან პავშვის დაცვის
სტანდარტული ოპერაციული პროცედურები
(სრული)**

მოკლე სახელმძღვანელო
ექიმების და სამედიცინო სერვისის მიმწოდებლებისთვის

საჩუქრები

თავი 1. მიზანი, რეგულირების სფერო და გამოყენების პირობები	5
თავი 2. მომსახურების გაწევის წამყვანი პრინციპები და სტანდარტები	8
თავი 3. ბავშვზე ძალადობის შემთხვევების გამოვლენა	9
თავი 4. ბავშვის მდგომარეობაზე ზედამხედველობა	12
თავი 5. ინფორმაციის კონფიდენციალურობა და პასუხისმგებლობა	12
თავი 6. ბავშვზე ძალადობის ფიზიკური, ემოციური და ქცევითი ნიშნები და ფაქტორები	13
1. ფიზიკური ძალადობის ნიშნები	13
2. სექსუალური ძალადობის ნიშნები	15
3. ფსიქოლოგიური ძალადობა	16
4. უგულებელყოფა	17
5. გამოგონილი და ჩაგონებული დაავადებები (მიუნჰაუზენის სინდრომი)	17
6. ემოციური და ქცევითი მდგომარეობა	18
7. მშობლის და ბავშვის ურთიერთობა	19
თავი 7. ბავშვზე ძალადობის კლასიფიკატორები	19
თავი 8. ტერმინთა განმარტება	20
დანართი 1 - ბავშვზე ძალადობის შემთხვევების გამოვლენა - რეფერირების სქემა	23

ქალადობისა და უგულებელყოფისგან ბავშვის დაცვის სტანდარტული ოპერატორი პროცედურები (სოპი)

თავი 1.

მიზანი, რეგულირების სფერო და გამოყენების პირობები

**ძალადობისა და უგულებელყოფისგან ბავშვის დაცვის სტანდარტული
ოპერაციული პროცედურების (სოპის) მიზანი**

სტანდარტული ოპერაციული პროცედურები (შემდგომ - სოპი) შემუშავებულ იქნა სამედიცინო დაწესებულებაში დასაქმებული ექიმებისთვის. სოპი დაეხმარება სამედიცინო სერვისების მიმწოდებლებს (მათ შორის, სოფლის ექიმებს) ყოველდღიურ საქმიანობაში, კერძოდ, ბავშვზე ძალადობის შემთხვევის დროს „ბავშვთა დაცვის მიმართვიანობის (რეფერირების) პროცედურების დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის 2016 წლის 12 სექტემბრის 437 დადგენილებით განსაზღვრული პასუხისმგებლობებისა და ვალდებულებების შესრულებაში.

რეგულირების სფერო და პირობები

სოპი სრულად შეესაბამება ჯანდაცვის, სოციალური და ბავშვთა უფლებების მარეგულირებელ საქართველოს და საერთაშორისო კანონმდებლობის მოთხოვნებს.

საქართველოში მოქმედმა სამედიცინო სერვისის მიმწოდებლებმა (მათ შორის, სოფლის ექიმებმა) უნდა იხელმძღვანელონ აღნიშნული სოპით.

სამედიცინო დაწესებულებაში სოპის გამოყენება

ძალადობის მსხვერპლი ბავშვის და იჯახის დასახმარებლად აუცილებელია, რომ სამედიცინო სერვისის მიმწოდებელი სრულყოფილად იყოს ინფორმირებული სოპით განსაზღვრული ღონისძიებებისა და პროცედურების თაობაზე, რომელიც ბავშვზე ძალადობის ეჭვის შემთხვევაში, უნდა განახორციელოს ექიმმა.

სოპის გამოყენება სამედიცინო დაწესებულების შინაგანაწესით და შიდა მარეგულირებელი დოკუმენტით უნდა იყოს გაწერილი/დარეგულირებული.

სოპის დოკუმენტაციისთვის წარმოების პროცედურები

1. ბავშვის მიმართ განხორციელებული ძალადობის ეჭვის, საფუძვლიანი ეჭვისა და დადასტურებულ შემთხვევაში, ექიმის მიერ ძალადობის/ სექსუალური ძალადობის დოკუმენტირებისთვის გამოიყენება:

- a) ამბულატორიული/სოფლის ექიმის სერვისის მიწოდების შემთხვევაში „ამბულატორიული სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოების წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2011 წლის 15 აგვისტოს 01-41/6 ბრძანების 72 მუხლით განსაზღვრული „ბავშვის მიმართ ძალადობის/ სექსუალური ძალადობის დოკუმენტირების“ - ფორმა IV-200-5/გ;
 - b) სტაციონარული სერვისის მიწოდების შემთხვევაში „სამედიცინო დაწესებულებებში სტაციონარული სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოების წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2009 წლის 19 მარტის 108/6 ბრძანების მე-2 მუხლის 66 პუნქტით განსაზღვრული „ბავშვის მიმართ ძალადობის/ სექსუალური ძალადობის დოკუმენტირების“ ფორმა — IV-300/გ;
 - c) სამედიცინო დაწესებულებაში „ბავშვის მიმართ ძალადობის/ სექსუალური ძალადობის დოკუმენტირების“ - ფორმა IV-200-5/გ/ ფორმა — IV-300/გ ხელმისაწვდომი უნდა იყოს ყველა ექიმისათვის (მატერიალური ან ელექტრონული ვერსია), როგორც ამბულატორიული/ სტაციონარული სამედიცინო დოკუმენტაციის შემადგენელი ნაწილი;
 - d) სოპის უკეთ განსახორციელებლად საჭიროა ექიმების მომზადება აღნიშნული დოკუმენტირების ფორმების (ფორმა IV-200-5/გ/ ფორმა IV-300/გ) გამოყენებაში, სასურველია, რომ სწავლება ჩატარდეს სრულფასოვანი კურიკულუმის ფარგლებში, რომელიც მოიცავს ბავშვზე ძალადობის ბაზისურ საკითხებს, რეაგირებას, პრევენციას და ა.შ..
2. ძალადობაზე ეჭვის არსებობის შემთხვევაში, ექიმის მიერ ფორმის შევსების შემდგომ განსახორციელებელი ქმედებები:
- a) ექიმი ავსებს ფორმას მინისტრის 2011 წლის 15 აგვისტოს 01-41/6

ბრძანებით/ მინისტრის 2009 წლის 19 მარტის 108/6 ბრძანებით განსაზღვრული პრინციპების გათვალისწინებით;

- ბ) შევსებული ფორმის ასლი ინახება პაციენტის ისტორიაში;
- გ) სამედიცინო დაწესებულების მიერ გამოყოფილი პირი უზრუნველყოფს ექიმის მიერ შევსებული ფორმის გაგზავნას ზრუნვის სააგენტოსა და პოლიციაში ფოსტის ან ელექტრონული ფოსტის ან ფაქსის მეშვეობით, იმავე სამუშაო დღის ბოლომდე.
3. სოპში აღწერილი პროცედურები არეგულირებს სამედიცინო მომსახურების მიმწოდებელი დაწესებულებების საქმიანობას ბავშვთა დაცვის მიმართვიანობის (რეფერირების) პროცედურების ფარგლებში, ექიმებს (მათ შორის, სოფლის ექიმებს) კი გააჩნიათ შემდეგი უფლებამოსილებები:
- ა) ბავშვზე ძალადობის ეჭვის გაჩენისას აანალიზებენ შემთხვევას და საფუძვლიანი ეჭვის გაჩენისას დაუყოვნებლივ უზრუნველყოფების ზრუნვის სააგენტოსა და პოლიციის ინფორმირებას;
- ბ) უზრუნველყოფები, თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში, ბავშვზე ძალადობის შემთხვევის სწორ მართვას, რაც გულისხმობას:
- ბ.ა) შეფასების შედეგების ზუსტ დოკუმენტირებასა და კონფიდენციალურობის დაცვას;
- ბ.ბ) შესაბამისი სამედიცინო ტესტების/კვლევების დროულად ჩატარებას, საჭიროების მიხედვით.
- ბ.გ) ბავშვზე ძალადობის შედეგების, აგრეთვე სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის რისკების შეფასებას;
- ბ.დ) პრევენციული ზომების გატარებას, მათ შორის, მშობელთა/კანონიერ წარმომადგენელთა/სხვა პასუხისმგებელ პირთა განათლებას/ინფორმირებას ბავშვის განვითარებასა და ბავშვზე ზრუნვის საკითხებზე;
- ბ.ე) ზრუნვის სააგენტოსთან თანამშრომლობით, ზედამხედველობის განხორციელებას ძალადობის მსხვერპლი ბავშვის მდგომარეობაზე.

სამიზნე ჯგუფი

ბავშვები დაბადებიდან 18 წლის შესრულების თვის ჩათვლით.

თავი 2.

მომსახურების განვითის წამყვანი პრინციპები და სტანდარტები

მომსახურების განვითის წამყვანი პრინციპები და პროცედურებია:

- ა) **მსხვერპლზე ორიენტირებული მიღებობა** - მომსახურების მიმწოდებელი ყველა უწყებისთვის, რომელიც ახორციელებს ბავშვზე ძალადობაზე რეაგირებას, პრიორიტეტულია ბავშვის უფლებები და საჭიროებები;
- ბ) **არასრულწლოვნის საუკეთესო ინტერესები** - არასრულწლოვნის უსაფრთხოების, კეთილდღეობის, ჯანმრთელობის დაცვის, განათლების, განვითარების, სოციალიზაცია-რეაბილიტაციისა და სხვა ინტერესები, რომლებიც საერთაშორისო სტანდარტებისა და არასრულწლოვნის ინდივიდუალური მახასიათებლების შესაბამისად, აგრეთვე მისი აზრის გათვალისწინებით განისაზღვრება;
- გ) **ბავშვის მონაწილეობა** - ბავშვის უფლება, მიიღოს ინფორმაცია და გამოთქვას თავისი აზრი, ისეთ საკითხებზე, რომელიც მას ეხება (მათ შორის, განცლკევებით), აღიარებულია და ეთმობა სათანადო ყურადღება;
- დ) **დისკრიმინაციის დაუშვებლობა** - ყველა მსხვერპლი/ძალადობის მოწმე ბავშვი თანასწორია, მათ უნდა ეპყრობოდნენ ერთნაირად და გააჩნდეთ მომსახურებაზე თანაბარი წვდომა;
- ე) **კონფიდენციალურობა** - აუცილებელია, რომ ბავშვებს და მოზრდილებს ჰქონდეთ იმის გარანტია, რომ მათ მიერ გაზიარებული პირადი ინფორმაცია მაქსიმალურად იქნება დაცული;
- ვ) **დაცულობა და უსაფრთხოება** - სამედიცინო დაწესებულებაში ბავშვის და თანამშრომლის უსაფრთხოება პრიორიტეტული უნდა იყოს მსხვერპლის დახმარების ორგანიზებისა და შეთავაზების დროს;
- ზ) **ინფორმირებულობა** - ნებისმიერი მოქმედების და გადაწყვეტილების შესახებ უნდა იყოს ინფორმირებული ძალადობის მსხვერპლი ბავშვი და მისი მშობელი/მეურვე/კანონიერი წარმომადგენლი, კანონმდებლობით დადგენილი წესით;
- თ) **ინფორმაციის გაცვლა** - რეფერირების პროცედურებში ჩართულ სუბიექტებს შორის ბავშვის შესახებ ინფორმაციის გაცვლა უნდა ხდებოდეს წერილობითი ფორმით, ხოლო გადაუდებელ შემთხვევაში, სატელეფონო ან/და სხვა საკომუნიკაციო საშუალების მეშვეობით.

თავი 3.

ჰავშვები ქალადობის შემთხვევების გამოვლენა

ბავშვზე ძალადობის შემთხვევების გამოვლენა ხდება:

- ა) ჯანდაცვის პერსონალის (ექიმი) მიერ;
- ბ) ოჯახის წევრის, მშობლის/მეურვის/კანონიერი წარმომადგენლის, ან თავად მსხვერპლის მიერ გამუღავნების საფუძველზე;
- გ) სოციალური სამსახურის, პოლიციის ან სხვა უწყების მომართვის საფუძველზე;
- დ) ან სხვა პირის განცხადების საფუძველზე.

ბავშვზე ძალადობის გამოვლენის ეტაპები

1. ბავშვზე ძალადობის გამოვლების ძირითადი ეტაპებია:

- ა) ინფორმაციის შეგროვება და შეჯერება;
- ბ) მიღებული ინფორმაციის დამუშავება/ინტერპრეტაცია;
- გ) გადაწყვეტილების მიღება.

2. ინფორმაციის შეგროვება და შეჯერება:

- ა) ექიმი იყენებს აღნიშნულ პროცედურებს ნებისმიერი ბავშვის მიმართ, რომელიც რაიმე სამედიცინო პრობლემების გამო მიღის მიღებაზე:
 - ა.ა) სისტემური, ამომწურავი ინფორმაციის მოპოვება ბავშვისგან, მშობლისგან/აღმზრდელისგან - ვისგანაც შესაძლებელია;
 - ა.ბ) პაციენტის/ბავშვის და მშობლის/მეურვის/კანონიერი წარმომადგენლის თანხმობის მოპოვება, კანონმდებლობით დადგენილი წესით;
 - ა.გ) პაციენტის თანხმობის მოპოვება თუ მისი ასაკი 16 წელი და მეტია;
 - ა.დ) საფუძვლიანი დათვალიერების ჩატარება - შემოწმება თავიდან-ფეხებამდე;
 - ა.ე) ზუსტი ჩანაწერის გაკეთება: შეგროვებული ან ამნეზის, ნებისმიერი არსებული დაზიანებისა და დაკვირვების შედეგად გამოვლენილი ნიშნების შესახებ;
 - ა.ვ) ბავშვზე განხორციელებული ძალადობის ეჭვის შემთხვევაში, თუ

- მშობელი უარს აცხადებს სამედიცინო კვლევაზე, შემთხვევა უნდა გადამისამართდეს ზრუნვის სააგენტოსა და პოლიციაში;
- ა.ზ) ბავშვზე განხორციელებული ძალადობის ეჭვის შემთხვევაში, თუ პაციენტი, რომელსაც შეუსრულდა 16 წელი, უარს აცხადებს სამედიცინო კვლევაზე, შემთხვევა უნდა გადამისამართდეს ზრუნვის სააგენტოსა და პოლიციაში.
- ბ) ძალადობაზე ეჭვის შემთხვევაში განიხილეთ თქვენი ვარაუდი გამოცდილ კოლეგებთან ერთად, ინფორმაციის კონფიდენციალურობის დაცვით, მოძიეთ ინფორმაცია ბავშვთან მომუშავე სხვა პროფესიონალებისგან.
- გ) მიღებული ინფორმაციის დამუშავება/ინტერპრეტაცია;
- გ.ა) არსებული სიმპტომების ინტერპრეტაცია უნდა გამომდინარეობდეს;
- გ.ა.ა) ბავშვის ისტორიიდან გამოვლენილი თავისებურებისგან;
- გ.ა.ბ) გამოკვლევის დროს გამოვლენილი ბავშვის ქცევისა და დაზიანებების თავისებურებისგან, ასევე, სხვა საეჭვო ფაქტორებისგან, რომელიც იძლევა ძალადობის ან უგულებელყოფის დაშვების შესაძლებლობას;
- გ.ა.გ) შემდეგი კითხვები მოპოვებული ინფორმაციის ინტერპრეტაციაში დაგეხმარებათ;

ისტორია/ანამნეზი

- გადმოცემული ინფორმაცია შეესაბამება არსებულ დაზიანებებს?
- მონათხრობი თანმიმდევრული და ნათელია?
- ბავშვის მიერ მოწოდებული ახსნა-განმარტება არსებული მდგომარეობის შესაბამისია?

მიმართვა

- ექიმთან მომართვა დაგვიანებით ხომ არ მოხდა?
- ადრეც ხომ არ იყო მსგავსი მომართვები ან ეჭვი ძალადობაზე?

გასინჯვა

- რა ზომისაა დაზიანება, რამდენად დიდია და სად არის სხეულზე განთავსებული?
- ბავშვისა და მშობლის მონათხრობი ფაქტის შესახებ თანმიმდევრულია, მსგავსია?

- რამდენად შეესაბამება დაზიანების შესახებ მონათხრობი სიმართლეს, თუ ბავშვი არ არის მობილური (მაგ., მცირე ასაკის, რომელიც არ დადის, ხოხავს; აქვს შეზღუდული უნარები)?
- ბავშვის ზრდა-განვითარება ნორმის ფარგლებშია, შეესაბამება ასაკს?

ბავშვი

- როგორი ურთიერთობა აქვს ბავშვს მშობელთან/მეურვესთან/კანონიერ წარმომადგენელთან?
- აქვს თუ არა ბავშვს ჯანმრთელობის (ფიზიკური/ფსიქიკური განვითარების) პრობლემები?

ოჯახი

- რა იცით ბავშვის ოჯახში არსებული გარემოებების შესახებ?
- არსებობს ინფორმაცია ოჯახში ძალადობის შესახებ?
- ხომ არ აქვთ ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემები მშობლებს/მეურვეს/კანონიერ წარმომადგენელს?
- ხომ არ არის მშობელი/მეურვე ნარკოტიკების ან ალკოჰოლის მომხმარებელი?
- როგორი ურთიერთობა აქვს ბავშვს მშობელთან/მეურვესთან/კანონიერ წარმომადგენელთან?
- აქვს თუ არა ბავშვს ჯანმრთელობის (ფიზიკური/ფსიქიკური განვითარების) პრობლემები?
- ჩართულია თუ არა ოჯახი სოციალური დახმარების სისტემაში?

3. გადაწყვეტილების მიღება:

- ა) ბავშვზე ძალადობის საფუძვლიანი ეჭვის დადასტურების შემთხვევაში, დოკუმენტირების ფორმაში უნდა აღინიშნოს ძალადობის სახეობა, კოდირებისთვის უნდა იხელმძღვანელოთ ICD - 10-ის კლასიფიკატორით. ექიმი ვალდებულია, განახორციელოს შეტყობინება ბავშვთა დაცვის მიმართვიანობის (რეფერირების) პროცედურის სუბიექტებთან;
- ბ) ბავშვზე ძალადობის საფუძვლიანი ეჭვის არსებობისას, შეტყობინების გასაგზავნად ივსება „ბავშვთა დაცვის მიმართვის ბარათი“, რომელიც ეგზავნება ზრუნვის სააგენტოს შესაბამის ტერიტორიულ ერთეულს ფოსტით, ფაქსით ან შესაბამისი ელექტრონული დოკუმენტბრუნვის სისტემით;

- 8) გადაუდებელ შემთხვევაში, ინფორმაცია ბავშვზე ძალადობის შესახებ დაუყოვნებლივ ეცნობება ზრუნვის სააგენტოს „ცხელი ხაზის“ მეშვეობით ან/და წერილობით: „ბავშვთა დაცვის მიმართვის ბარათის“ საშუალებით.

თავი 4.

ბავშვის მდგომარეობაზე ზედამხედველობა

1. ბავშვზე ძალადობის საფუძვლიანი ეჭვის და/ან დადასტურებული შემთხვევის დროს, სამედიცინო დაწესებულების ექიმი (მ.შ. სოფლის ექიმი), სადაც ბავშვი რეგისტრირებულია ამბულატორიული სერვისის მისაღებად, ზრუნვის სააგენტოსთან შეთანხმებით, ვალდებულია, თვალყური ადევნოს ბავშვის მდგომარეობას და, საჭიროების შემთხვევაში, მიაწოდოს ზრუნვის სააგენტოს სოციალურ მუშაქს წერილობითი ანგარიში ბავშვის მიმდინარე მდგომარეობის შესახებ შეთანხმებული სიხშირით. ექიმი, ასევე, ვალდებულია მიაწოდოს ინფორმაცია პოლიციას მოძალადის მიერ ბავშვთან კავშირის დამყარების მცდელობის შესახებ, თუ გამოწერილია შემაკავებელი ან დამცავი ორდერები.
2. ბავშვის მდგომარეობაზე ზედამხედველობა საჭიროა როგორც ძალადობის ეჭვის, ისე საფუძვლიანი ეჭვის შემთხვევაში. ძალადობაზე ეჭვის შემთხვევაში, მნიშვნელოვანია ოჯახში ვიზიტის განხორციელება (სამედიცინო სერვისის მიმწოდებელი დაწესებულების ექიმი, მედდა, სოფლის ექიმი) და როგორც ბავშვის საცხოვრებელი გარემოს შესწავლა, ისე მის მიმართ მშობლების, ოჯახის სხვა წევრების და ოჯახის წევრებს შორის დამოკიდებულებაზე დაკვირვება.

თავი 5.

ინფორმაციის პოზილენციალურობა და პასუხისმგებლობა

ინფორმაციის კონფიდენციალურობა

რეფერირების პროცესში არასრულწლოვნის მონაწილეობის შესახებ ინფორმაციის, მისი სხვა პერსონალური მონაცემების გამჟღავნება და გამოქვეყნება დაუშვებელია, გარდა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით და ამ წესით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

პასუხისმგებლობა

ძალადობის გამოვლენისა და ბავშვზე ძალადობის შესახებ ინფორმაციის შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოსათვის მიწოდების ვალდებულების შეუსრულებლობისათვის პასუხისგემგებლობა განისაზღვრება მოქმედი კანონმდებლობის მიხედვით.

თავი 6.

ბავშვზე ძალადობის ფიზიკური, ემოციური და ქცევითი ნიშნები და ფაქტორები

ფიზიკური, ემოციური და ქცევითი ნიშნები და ფაქტორები, რომელთა არსებობა ძალადობის ან უგულებელყოფის დაშვების შესაძლებლობას იძლევა:

1. ფიზიკური ძალადობის ნიშნები:

ა) სისხლჩაქცევები:

- ა.ა) ხელის მტევნის, ნაკბილარის, ქამრის ბალთის ან რაიმე საგნის ფორმის;
- ა.ბ) სისხლჩაქცევები და პეტექები (პატარა ზომის, წითელი ან ალისფერი), რომლებიც ბავშვის სამედიცინო მდგომარეობით (მაგ., კოაგულაციის დარღვევა) არ არის გამოწვეული;
- ა.გ) სისხლჩაქცევები და დალურჯებები, რომლებიც აღენიშნება ბავშვს, რომელსაც დამოუკიდებლად გადაადგილება არ შეუძლია;
- ა.დ) მრავლობითი ან კლასტერული ტიპის სისხლჩაქცევები და დალურჯებები;
- ა.ე) ერთი და იგივე ზომის და ფორმის სისხლჩაქცევები და დალურჯებები;
- ა.ვ) სისხლჩაქცევები და დალურჯებები სახის და სხეულის არაძვლოვან ნაწილებზე, მათ შორის, თვალებზე, ყურებზე და დუნდულოებზე;
- ა.ზ) სისხლჩაქცევები და დალურჯებები კისერზე, რომელიც მოხრჩობის მცდელობაზე გვაფიქრებინებს;
- ა.თ) კოჭებზე და მაჯებზე ლიგატურის ნიშნის მსგავსი სისხლჩაქცევები.

ბ) ნაკბენები:

- ბ.ა) ნიშნები, რომლებიც ბავშვის მიმართ განხორციელებულ ძალადობაზე ეჭვს ბადებს:

- ბ.ა.ა) ნაკბენი, რომლის ფორმა და ზომა ბავშვის ნაკბილარს არ შეესაბამება ან შეტყობინება ნაკბენის შესახებ;
- ბ.ა.ბ) განიხილეთ უგულებელყოფა, თუ არსებობს შეტყობინება ან ბავშვს აღნიშნება ცხოველის ნაკბენი არასაკმარისი ზედამხედველობის გამო.

გ) ჭრილობები, ნაჭდევები და ნაწილურები:

- გ.ა) ნაფლეთი ჭრილობები, ნაკანრები ან ნაიარევები, რომელთა ახსნა არასარწმუნოა, მაგალითად, აღნიშნება ბავშვს, რომელსაც დამოუკიდებლად გადაადგილება არ შეუძლია;
- გ.ბ) მრავლობითი და სიმეტრიულად განლაგებული;
- გ.გ) არებში, რომლებიც, ჩვეულებრივ, ტანსაცმლითა არის დაცული, ან თვალებზე, ყურებზე და სახეზე.

დ) მოტეხილობები:

- დ.ა) ერთი ან რამდენიმე მოტეხილობა, სამედიცინო ახსნის (მაგ. არასრულფასოვანი ოსტეოგენეზი, ან ოსტეოპენია დღენაკლულობის) გარეშე, ან ახსნა არასარწმუნოა;
- დ.ბ) სხვადასხვა ხანდაზმულობის მოტეხილობები;
- დ.გ) რენტგენოლოგიური გამოკვლევით გამოვლენილი ფარული მოტეხილობები, მაგალითად, ნევნის მოტეხილობები ახალშობილებში;
- დ.დ) ბარძაყის მოტეხილობა ბავშვებში, რომლებიც დამოუკიდებლად არ გადაადგილდებიან.

ე) ინტრაკრანიალური დაზიანებები:

- ე.ა) ბავშვის მიმართ განხორციელებულ ძალადობაზე ეჭვს ბადებს თავის ქალას შიდა ტრავმები, როდესაც არ არსებობს შემთხვევის მტკიცებულებები ან სამედიცინო ახსნა:
- ე.ა.ა) ახსნა არ არსებობს ან არ შეესაბამება სინამდვილეს;
- ე.ა.ბ) ბავშვი 3 წლამდე ასაკისაა;
- ე.ა.გ) არსებობს სხვა ტრავმებიც: სისხლჩაქცევები ბადურაზე, ნეკნების ან ლულოვანი ძვლების მოტეხილობა;
- ე.ა.დ) მრავალი სუბდიურალური ჰემორაგიები, სუბარაქნოიდალურ სისხლჩაქცევებთან ერთად ან მათ გარეშე, თავის ტვინის იშემიური დაზიანებით ან მის გარეშე (დაზიანება გამოწვეული სისხლის და უანგბადის მიწოდების ნაკლებობის გამო).

ვ) თერმული დაზიანებები:

- ვ.ა) დამწვრობები, რომელთა ახსნა არ არსებობს ან არასარწმუნოა: აღენიშნება ბავშვის, რომელსაც დამოუკიდებლად გადაადგილება არ შეუძლია, რბილ ქსოვილებზე, სადაც ცხელი საგნების შემთხვევითი მოხვედრა შეუძლებელია, მაგ., ფეხის გულები, დუნდულოები, ზურგი, საგნის ფორმის (მაგ. უთოს);
- ვ.ბ) დამწვრობა დუნდულოების, შორისის და ქვემო კიდურების არეებში, კიდურებზე ხელთათმნის ფორმის, წინდის ფორმის ან სიმეტრიული, მკვეთრი საზღვრებით;
- ვ.გ) განიხილეთ ბავშვზე ძალადობის შესაძლებლობა: ბავშვის სხეულის გადაციების დროს, (მაგ., წითელი, შეშუპებული ხელები ან ფეხები), სამედიცინო ახსნის გარეშე, ასევე, ჰიპოთერმიის, შეუსაბამო ახსნის შემთხვევაში.

2. სექსუალური ძალადობის ნიშნები:

- ა) ნიშნები, რომლებიც ბავშვის მიმართ განხორციელებულ სექსუალურ ძალადობაზე ეჭვს ბადებს:
- ა.ა) გოგონას ან ბიჭს აღნიშნება გენიტალური, ანალური და პერიანალური დაზიანებები (სისხლჩაქცევები, ნაკაწრები, შეშუპება) ახსნის გარეშე ან არასარწმუნო ახსნით;
- ა.ბ) ძალადობაზე ეჭვს ბადებს მყარი ან მორეციდივე გენიტალური და ანალური სიმპტომები (მაგ. სისხლდენა ან გამონადენი) გოგონებში და ბიჭებში, სამედიცინო ახსნის გარეშე, ქცევითი და ემოციური ცვლილებების თანხლებით;
- ა.გ) ანალური ნახეთქები, როდესაც მიზეზები - შეკრულობა, კრონის დაავადება გამორიცხულია;
- ა.დ) განიხილეთ სექსუალური ძალადობა თუ ბავშვის სამედიცინო გამოკვლევისას შეინიშნება „ლია“ ანუსი და რომლის სამედიცინო ახსნა არ არსებობს;
- ა.ე) მყარი ან მორეციდივე დიზურია ან ანოგენიტალური დისკომფორტი, ანალური ან გენიტალური სიმპტომები (მაგ. სისხლდენა ან გამონადენი) გოგონებში და ბიჭებში, სამედიცინო ახსნის გარეშე (მაგ. საშარდე გზების ინფექცია, პარაზიტები, ცუდი ჰიგიენა ან ალერგიები), უცხო სხეული საშოში ან ანუსში;
- ა.ვ) სექსობრივი გზით გადამდები ინფექციები: გონორეა, ქლამიდიოზი, სიფილისი, გენიტალიების ჰერპესი, ჰეპატიტი B, HIV ან ტრიქო-

მონიოზი, ანოგენიტალური მეჭეჭები 13 წლამდე ბავშვებში, როდე-საც არ არსებობს მკაფიო მტკიცებულებები ინფექციის მემკვიდრუ-ლი გზით გადაცემის, ოჯახის წევრებისაგან არასქესობრივი გზით გადაცემის ან სისხლით გადაცემის შესახებ;

- ა.ზ) ანოგენიტალური მეჭეჭები, გონორეა, ქლამიდიოზი, სიფილისი, გე-ნიტალიების ჰერპესი, ჰეპატიტი B, HIV ან ტრიქომონიოზი 16-17 წლის ასაკის მოზარდებში, როდესაც: არ არსებობს მკაფიო მტკი-ცებულებები ინფექციის მემკვიდრული გზით გადაცემის, ოჯახის წევრებისაგან არასქესობრივი გზით გადაცემის ან სისხლით გადა-ცემის შესახებ ან შეძენილი ინფექციის შესახებ. არსებობს მტკიცე-ბულებები, რომ მოზარდის სექსუალური ექსპლუატაცია ხდება;
- ა.თ) სექსუალური ქცევა: თუ პრეპუბერტატული ასაკის ბავშვი ავლენს განმეორებად ან იძულებით სექსუალურ ქცევას ან სექსის თემით ძლიერ გატაცებას (მაგალითად, საუბრები სექსზე, ასაკისთვის შეუფერებელი ცოდნა სექსის შესახებ, გენიტალიების ხატვა ან სე-ქსუალური აქტივობის იმიტირება სხვა ბავშვთან ან თოჯინებთან); სექსუალურ ძალადობაზე ეჭვს ბადებს, თუ ბავშვს აღენიშნება ასაკისთვის ნაადრევი სექსუალური ქცევა, იძულებითი ან განურჩევ-ელი სექსუალური ურთიერთობები;
- ა.ი) ბავშვთა ორსულობა.

3. ფსიქოლოგიური ძალადობა

- ა) ნიშნები, რომლებიც, შესაძლოა (მაგრამ არ არის აუცილებელი), მიუთითებდნენ ემოციურ ძალადობაზე:
- ა.ა) კვებასთან დაკავშირებული პრობლემები; ადვილად გაღიზიანებადო-ბა, აპათიურობა. ტირილი, ცუდი ძილი, შეფერხება განვითარებაში; შესაძლოა, დაახასიათონ, როგორც „რთული ბავშვი“, „თითქოს ჩემი არაა“, „არ ვუყვარვა“ „განებივრებულია“, „მსუნავია“ და ასე შემ-დეგ;
- ა.ბ) სკოლამდელი ბავშვები: ქანქარისებრი მოძრაობა, თავის დარტყმა კედელზე, იატაკზე, ცუდი ხასიათი, აგრესიულობა. ქცევის ტიპი აპათიურიდან ზეაქტიურობამდე; შეფერხება განვითარებაში, განსა-კუთრებით ლინგვისტურ და სოციალურ ასპექტებში;
- ა.გ) სკოლის მოსწავლები: შარდის შეუკავებლობა, სირთულები ადა-მიანებთან ურთიერთობაში, ცუდი ნიშნები, გაცდენები სკოლაში, ანტისოციალური ქცევა. შიში, უსიყვარულობის და მარტოობის გან-ცდები;

ა.დ) მოზარდები: დეპრესია, სხეულის დაზიანება, ნარკოტიკებისა თუ ალკოჰოლის ჭარბი მოხმარება, კვებითი დარღვევები, დაბალი თვითშეფასება, აგრესიულობა და ასოციალური ქცევა;

4. უგულებელყოფა:

- ა) ნიშნები, რომლებიც ბავშვის მიმართ განხორციელებულ უგულებელყოფაზე ეჭვს ბადებს:
- ა.ა) სამედიცინო ჩარევის უარყოფა, საჭიროების მიუხედავად, რის გამოც ბავშვის ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა საფრთხის ქვეშა;
- ა.ბ) ბავშვი მუდმივად ჭუჭყიანია, მძაფრი და უსიამოვნო სუნი აქვს, რაც იმას ნიშნავს, რომ ის ძირითადად ზრუნვის და ზედამხედველობის გარეშეა;
- ა.გ) ბავშვისთვის აუცილებელი საკვების ნაკლებობა, საცხოვრებელი გარემო, რომელიც საფრთხეს უქმნის ბავშვს;
- ა.დ) უგულებელყოფა (საკვების ნაკლებობა) - განიხილეთ ბავშვის უგულებელყოფა, თუ ბავშვის ზრდა და განვითარება (წონაში მატების შეჩერება) ჩამორჩება ასაკს, შეუსაბამო/ არასაკმარისი კვების გამო;
- ა.ე) უგულებელყოფა (ზედამხედველობის ნაკლებობა) - განიხილეთ ბავშვის უგულებელყოფა, თუ ბავშვს ალენიშნება ტრავმები (მაგ. დაწნევრობა, მზით დამწვრობა, მავნე ნივთიერების მიღება) ადეკვატური ზედამხედველობის არარსებობის გამო.
- ბ) უგულებელყოფა (შესაბამისი სამედიცინო დახმარებისა და მკურნალობის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა, ასევე, თუ ექიმის-თვის ცნობილი გახდა ბავშვის დაბადების რეგისტრაციასთან, განათლებასთან წვდომის პრობლემების შესახებ) - განიხილეთ ბავშვის მიმართ უგულებელყოფა თუ მშობლები/მეურვეები/კანონიერი წარმომადგენლები, თავიანთი ბავშვების ჩართვას ბავშვების ჯანმრთელობის დაცვისა და განვითარებისათვის აუცილებელ პროგრამებში მუდმივად აგვიანებენ ან თავს არიდებენ, მაგ. იმუნიზაცია, სამედიცინო შემოწმება. ასევე, თუ მშობელი/მეურვე/კანონიერი წარმომადგენელი იმ შემთხვევაშიც კი, როდესაც ბავშვის ჯანმრთელობასა და კეთილდღეობას საფრთხე ემუქრება, არ მიმართავს სამედიცინო დახმარებას.

5. გამოგონილი და ჩაგონებული დაავადებები (მიუნპაუზენის სინდრომი):

- ა) ნიშნები, რომლებიც ბავშვში დაავადებების ხელოვნურად გამოწვევაზე ეჭვს ბადებს ბავშვის ისტორია, ფიზიკური ან ფსიქოლოგიური

მდგომარეობა, გამოკვლევის ან ექსპერტიზის შედეგები კლინიკური სურათისგან სრულიად განსხვავებულია, და მსგავს შემთხვევებს წარსულშიც ჰქონია ადგილი;

- ბ) აღნერილი სიმპტომები და ნიშნები ჩნდება მხოლოდ მშობლის ან მეურვის თანდასწრებით, მშობლის აუხსენელი უარყოფითი რეაქცია მკურნალობის დანიშვნის დროს, ახალი ნიშნები ჩნდება ძველი ნიშნების გაქრობისთანავე, შემთხვევების ბიოლოგიურად წარმოუდგენელი ისტორია, მშობლის მიერ ბავშვის ყოველდღიური ჩვეულებრივი საქმიანობების შეზღუდვა (მაგ., სკოლაში სიარულის აკრძალვა, ბავშვის ტარება სავარძელ-ეტლით სამედიცინო საჭიროების გარეშე), ყოველი ვიზიტისას მშობელი/მეურვე/კანონიერი წარმომადგენელი წარმოგიდგენთ ბავშვის დაავადების ახალ ნიშნებს.

6. ემოციური და ქცევითი მდგომარეობა:

- ა) განიხილეთ ბავშვზე ძალადობა:
- ა.ა) თუ ბავშვი ავლენს ქცევის ან ემოციური მდგომარეობის მკვეთრ/შესამჩნევ ცვლილებას, რომელიც მის ასაკსა და განვითარებას არ შეესაბამება და თუკი მისი ახსნა არ შეიძლება არსებული სტრესული სიტუაციით, რომელიც ძალადობასთან არ არის დაკავშირებული (მაგ. მძიმე დანაკარგი ან მშობელთან განშორება) ან თუკი ამას არ აქვს სამედიცინო ახსნა. მაგალითად: ღამის კოშმარები, უკიდურესი მწუხარება, ურთიერთობებისგან გარიდება, ოპოზიციური ქცევა;
- ა.ბ) თუ ბავშვს აღენიშნება: განმეორებადი, მძაფრი ან ხანგრძლივი ემოციური რეაგირებები, რომლებიც სიტუაციის არაპროპორციულია და ბავშვის ასაკს, მისი განვითარების დონეს არ შეესაბამება, დისოციაცია - სამედიცინო ახსნის გარეშე. თვითდაზიანებები, სახლიდან გაქცევები, უჩვეულო ან ბავშვის განვითარებისთვის შეუსაბამო რეაქცია სამედიცინო გამოკვლევაზე ან შეფასებაზე (მაგალითად, უკიდურესი პასიურობა, წინააღმდეგობის განევა ან უარის თქმა);
- ა.გ) სხვა ნიშნები: არარეგულარულად დადის სკოლაში, არ სწავლობს, არ უნდა სახლში დაბრუნება, ასაკის შეუფერებლად სექსუალურია/აქვს სექსის შესახებ ასაკის შეუფერებელი ცოდნა, დროს ატარებს უმეტვალყურეოდ/გადაადგილდება უცხო პირთან ერთად, ჩართულია შრომით/ანტისაზოგადოებრივ საქმიანობაში, ითხოვს მოწყალებას და სხვა.

7. მშობლის და ბავშვის ურთიერთობა:

- ა) ნიშნები, რომელთა გამოვლენისას ძალადობის შესაძლებლობას იხილავთ:
- ა.ა) მშობლის და ბავშვის პოტენციურად სახიფათო ურთიერთობები: ბავშვისადმი მშობლის უარყოფითი ან მტრული დამოკიდებულება, მშობლის მიერ ბავშვის უარყოფა ან ყველაფრის მასზე გადაბრალება;
- ა.ბ) ბავშვის განვითარების შესახებ ინფორმაციის ნაკლებობა და მისი შესაძლებლობების მიმართ არარეალური მოლოდინი, ძალადობის აღიარება ბავშვის აღზრდის ეფექტურ მეთოდად;
- ა.გ) მშობელი ემოციურად მიუწვდომელია ბავშვისათვის ან გულგრილია მის მიმართ (განსაკუთრებით ჩვილის მიმართ), მშობელი ან მეურვე ხელს გიშლით, რომ ბავშვს დაელაპარაკოთ მისი თანდასწრების გარეშე;
- ბ) თუ სამედიცინო შემოწმებისას აფიქსირებთ ან გაქვთ ინფორმაცია, რომ მშობელსა და ბავშვს შორის მუდმივად სახიფათო ურთიერთობებია (ფსიქოლოგიური ძალადობა).

თავი 7. ბავშვის ძალადობის კლასიფიკატორები

ავადმყოფობათა და ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემების საერთაშორისო სტატისტიკური კლასიფიკაცია - ICD - 10-ის ძალადობის კოდები)

კლასი 19: დაზიანება, მოწამვლა და გარე მიზეზების ზემოქმედებები:

- T74 - მკაცრი მოპყრობის სინდრომი;
- T74.0 - უყურადღებოდ დატოვება ან მიტოვება;
- T74.1 - ფიზიკური ძალადობა;
- T74.2 - სექსუალური ძალადობა;
- T74.3 - ფსიქოლოგიური ძალადობა;
- T74.9 - მკაცრი მოპყრობის სინდრომი დაუზუსტებელი.

კლასი 20: ავადობის და სიკვდილიანობის გარე მიზეზები:

- Y06.1 - უყურადღებოდ დატოვება და მოვლის გარეშე მიტოვება მშობლის მიერ;

- Z61 - ბავშვობაში მომხდარ უარყოფით ცხოვრებისეულ მოვლენებთან დაკავშირებული პრობლემები;
- Z61.4 - ოჯახის წევრის მიერ ბავშვის მიმართ შესაძლო სქესობრივ ძალადობასთან დაკავშირებით;
- Z61.5 - უცხო პირთა მიერ ბავშვის მიმართ შესაძლო სქესობრივ ძალადობასთან დაკავშირებით;
- Z61.6 - ბავშვის მიმართ ფიზიკურ ძალადობასთან დაკავშირებული პრობლემები;
- Z62 - ბავშვის აღზრდასთან დაკავშირებული სხვა პრობლემები.

თავი 8. ტერმინთა განვითარება

ამ ბრძანებაში გამოყენებულ ტერმინებს აქვს შემდეგი მნიშვნელობა:

- ა) ფიზიკური ძალადობა** - ცემა, წამება, ჯანმრთელობის დაზიანება, თავისუფლების უკანონო აღკვეთა ან სხვა ისეთი მოქმედება, მათ შორის, ბავშვის ფიზიკური დასჯისკენ მიმართული მოქმედება, რომელიც იწვევს ფიზიკურ ტკივილს ან ტანჯვას. ჯანმრთელობის მდგომარეობასთან დაკავშირებული მოთხოვნების დაუკმაყოფილებლობა, რაც იწვევს ბავშვის ჯანმრთელობის დაზიანებას ან სიკვდილს;
- ბ) ფსიქოლოგიური ძალადობა** - შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, მუქარა ან სხვა ისეთი მოქმედება, მათ შორის, ოჯახის წევრის მიერ/ მიმართ სისხლის სამართლის კოდექსის 111 მუხლში მითითებული ან/და 1261 მუხლით გათვალისწინებული დანამაულების ჩადენისას ბავშვის მიერ განცდილი ძლიერი ემოციური სტრესი, რომელიც იწვევს ბავშვის პატივისა და ღირსების შელახვას ან დაშინებას;
- გ) სექსუალური ძალადობა** - ბავშვთან სქესობრივი კავშირი ძალადობით, ძალადობის მუქარით ან მსხვერპლის უმწეობის გამოყენებით, ასევე სრულწლოვანის მიერ წინასწარი შეცნობით 16 წლამდე ბავშვთან ძალადობის გარეშე სქესობრივი კავშირი, სექსუალური ხასიათის სხვაგვარი მოქმედება ან გარყვნილი ქმედება ბავშვის მიმართ;
- დ) უგულებელყოფა** - მშობლის/მშობლების, სხვა კანონიერი წარმომადგენლის ან/და სხვა პასუხისმგებელი პირის მიერ ბავშვის ფიზიკური (მათ შორის, კვება, ჰიგიენა, საცხოვრისი), ფსიქოლოგიური საჭიროებების დაუკმაყოფილებლობა, საბაზისო განათლების უფლების შეზღუდვა, საფრთხისაგან დაუცველობა, დაბადების რეგისტრაციის ან/

და ბავშვისათვის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტაციის მოწესრიგებისათვის, აგრეთვე სამედიცინო და სხვა მომსახურებით სარგებლობისათვის აუცილებელი მოქმედებების განუხორციელებლობა, თუკი მშობელს (მშობლებს), სხვა კანონიერ ნარმომადგენელს ან/და სხვა პასუხისმგებელ პირს აქვს (აქვთ) სათანადო ინფორმაცია, შესაძლებლობა და ხელი მიუწვდება (მიუწვდებათ) შესაბამის მომსახურებაზე;

- გ) **ბავშვის ოჯახის წევრი -** დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღზრდას დაქვემდებარებული პირი, მიმღები მშობელი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, მზრუნველი, და, ძმა, ბავშვთან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, სიძე, რძალი, აგრეთვე პირები, რომლებიც ერთობლივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას და მათი ოჯახის წევრები;
- 3) **სხვა პასუხისმგებელი პირი -** პირი (გარდა ამ მუხლის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული პირისა), რომელთანაც სამართლებრივი აქტის ან სამოქალაქო სამართლებრივი გარიგების საფუძველზე ფაქტობრივად იმყოფება/ცხოვრობს არასრულნლოვანი, რომლის ზრუნვისა და კანონიერი ინტერესების დაცვის ვალდებულებაც დაკისრებული აქვს მას ამავე სამართლებრივი აქტის ან სამოქალაქო სამართლებრივი გარიგების საფუძველზე;
- ხ) **ძალადობის მსხვერპლი ბავშვი -** არასრულნლოვანი, რომლის კონსტიტუციური უფლებები და თავისუფლებები დაირღვა უგულებელყოფით ან/და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით და რომელსაც მსხვერპლის სტატუსი განუსაზღვრა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შესაბამისმა სამსახურმა ან/და სასამართლო ორგანომ ან/და ოჯახში ძალადობის მსხვერპლის სტატუსის განმსაზღვრელმა ჯგუფმა (მსხვერპლის იდენტიფიცირების ჯგუფმა). მსხვერპლად ჩაითვლება აგრეთვე ბავშვი, რომელიც სამართლებრივი აქტის ან სამოქალაქო სამართლებრივი გარიგების საფუძველზე ან მათ გარეშე ფაქტობრივად იმყოფება/ცხოვრობს სხვა პასუხისმგებელ ან ნებისმიერ სხვა პირთან, რომელმაც განახორციელა მისი კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევა უგულებელყოფით ან/და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით და რომელიც მოძალადისგან განცალკევებულ იქნა სოციალური მუშავის მიერ;
- თ) **იძულება -** ბავშვის ფიზიკური ან ფსიქოლოგიური იძულება, შეასრულოს ან არ შეასრულოს ქმედება, რომლის განხორციელება ან რომ-

ლისგან თავის შეკავება მისი უფლებაა ან/და საკუთარ თავზე განიცადოს თავისი ნება-სურვილის საწინააღმდეგო ზემოქმედება, მათ შორის, იძულებითი ქორწინება, ანტისაზოგადოებრივ საქმიანობაში ჩაბმა ან/და თანამონანილება, ნივთიერებათა ავად მოხმარების, მოწყალების თხოვნის, აგრეთვე ბავშვის ჩართვას შრომით საქმიანობაში, მათ შორის, წვრილმან ვაჭრობაში, რომელიც იწვევს მისი საბაზისო უფლებების (განათლების, ჯანსაღ ფიზიკურ და მენტალურ განვითარებას) შეზღუდვას. იძულებად ჩაითვლება ბავშვის შრომის შედეგად მოპოვებული თანხის მთლიანი ან/და ნაწილობრივი მითვისება;

- ი) მოძალადე** - ოჯახის წევრი, რომელიც ახორციელებს ოჯახის სხვა წევრის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას უგულებელყოფით ან/და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით. მოძალადედ ჩაითვლება აგრეთვე სხვა პასუხისმგებელი ან ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც ახორციელებს მასთან სამართლებრივი აქტის ან სამოქალაქო სამართლებრივი გარიგების საფუძველზე ან მათ გარეშე ფაქტობრივად მყოფი/მცხოვრები არასრულნლოვნის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას უგულებელყოფით ან/და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით;
- კ) ზრუნვის სააგენტო** - საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს (შემდგომ - სამინისტრო) სახელმწიფო კონტროლს დაქვემდებარებული საჯარო სამართლის იურიდიული პირი - სახელმწიფო ზრუნვისა და ტრეფიკინგის მსხვერპლთა, დაზარალებულთა დახმარების საგენტო, რომელიც წარმოადგენს მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანოს;
- ლ) სოციალური მუშაკი** - მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანოს სპეციალური უფლებამოსილების მქონე პირი;
- მ) გადაუდებელი შემთხვევა** - მდგომარეობა, რომელიც საფრთხეს უქმნის ბავშვის სიცოცხლეს ან/და ჯანმრთელობას ან შეიძლება გამოიწვიოს მისი სიკვდილი ან ჯანმრთელობის მდგომარეობის მკვეთრი გაუარესება მომდევნო 24 საათის განმავლობაში.

დანართი 1 - ბავშვზე ქალადობის შემთხვევების გამოვლენა - რეფერირების სტანდარტი

ბავშვთა დაცვის მიმართვიანობის (რეფერირების) პროცედურების მიხედვით

